

Noget, der muligvis ikke vil blive Tilfældet, dels af Grunde, der maatte ligge indenfor den Paagjældendes eget Raaderum, at han f. Ex. muligvis vil frasælbe Pensionen, dels ogsaa af Grunde, der ligge udenfor hans Omraade, f. Ex., at vedkommende Minister maatte komme til det Resultat, at der slet ikke forelaa tilstrækkelige Data til derpaa at begynde en offentlig Undersøgelse imod Dr. Møller; det er altsaa ikke engang givet, at Undersøgelsen overhovedet kommer istand. Men selv om jeg ogsaa forudsætter, at den virkelig kommer istand, saa er det dog, forekommer det mig, høist ubilligt imod den Paagjældende at fordrø, at han med det Søgemaal, han vil anlægge for at værne om sin Ære, skal vente, indtil Resultatet af Undersøgelsen adaare kommer til at foreligge for Thinget. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa den af det ærede Medlem foreslaaede motiverede Dagsorden, og jeg kan af samme Aarsag heller ikke tiltræde den Grund til at negte Samtykket, der af Udvalgets Flerstal er opstillet som den tredie Grund til Motivering af det fjerde Indstillingspunkt, og som falder sammen med denne Betragtning. Jeg skal da gaa over til at udtale mig over og fremsætte Mindretallets Stilling med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. For en af de paagjældende Rigsdagsmænds Vedkommende, nemlig Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), kan Mindretallet slutte sig ikke blot med Hensyn til Resultatet til det øvrige Udvalg, men det vil ogsaa kunne slutte sig til den Motivering, der er givet i Betænkningen. Vi antage ogsaa, at man maa sige med Hensyn til dette Medlem, at der i hans Ytringer ikke egentlig foreligger ærerørige Sigtelser imod den Paagjældende, og at derhos de Bemærkninger, som dette Medlem fremkom med, vare foranledigede af, hvad der iøvrigt tidligere var fremkommet under Diskussionen, ligesom der ogsaa kun i hans Udtalelser laa, hvad der var hans egen personlige Erfaring. Med Hensyn til

det andet Medlem, Folkethingetsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), da slutte vi os ligeledes i Resultatet til det øvrige Udvalg, saaledes, at vi ikke foreslaa at give Samtykket for hans Vedkommende, men imidlertid ikke af de Grunde, som staa i Betænkningen, men derimod af den, at det er forekommet os, at det ærede Medlems Udtalelser væsentlig kun vare et Referat af, hvad der var fremkommet under den tidligere Behandling fra et tredie æret Medlem, nemlig for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Glausager), og et Tilbud om at ville komme med yderligere Bevisligheder i denne Retning. Derimod har Mindretallet i Udvalget bestemt ment at burde foreslaa Thinget at give Samtykke for det tredie ærede Medlems Vedkommende, nemlig Medlemmet for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds. Jeg kan ikke negte, at Udvalgets Flerstals Stilling i denne Henseende har berørt mig noget ubehageligt, ikke saa meget for den paagjældende Mand's Skyld, men navnlig paa Grund af det Princip, i Henhold til hvilket det er, man foreslaar at negte den Paagjældende det begjærte Samtykke. Den Bestemmelse i Grundloven, som der her er Tale om, nemlig dens § 57, er jo en Bestemmelse, som er vandret fra den ene Grundlov til den anden, det er af den Slags Bestemmelser, der tidligt ere komne ind i Forfatninger andre Steder, idet der navnlig har været Trang dertil paa Tider, hvor Forholdene udviklede sig saaledes, at der var en heftig Kamp mellem Folkerepresentationerne og Regjeringerne, og det har vist sig, at Bestemmelser af den Art væsentlig ere fremkomne for at støtte Ytringsfriheden i Folkerepresentationen ligeoverfor Regjeringen, men det har vistnok aldrig været Meningen med en saadan Bestemmelse, at man vilde skjærme Medlemmerne af de lovgivende Forsamlinger mod Ansvar for de ærekrænkende Ytringer, de maatte fremføre imod private Personer. Jeg henholder mig i den Henseende til, hvad den ærede Ordfører for Grundlovsudvalget, den nuværende ærede Justitsminister, yttrede paa